

Мирослав Максимович

Національний університет «Львівська Політехніка»,
засл. працівник культури України,
доцент кафедри журналістики
та засобів масової комунікації
gzmk_inpp@lp.edu.ua

НОВИНАРНА ФОТОГРАФІЯ У СУЧАСНІЙ ЖУРНАЛІСТИЦІ: ВИДИ ТА ОСОБЛИВОСТІ

© Максимович М., 2021

У статті вказано на те, що в сучасних засобах масової інформації фотографії дедалі частіше виконують роль не лише візуального супроводу інформаційного, аналітичного чи публіцистичного тексту, а й на рівні із заголовками стають орієнтиром для привернення уваги аудиторії. Такий підхід збільшує вимоги до якості ілюстративного матеріалу в сучасній періодиці, адже від нього напряду залежить популярність опублікованого на шпальтах газети чи журналу тексту. Окремі світлини можуть бути самодостатнім візуальним фактажем, який не потребує вербального роз'яснення.

Закцентовано увагу на ролі, призначенні та особливостях новинарної фотографії як жанру сучасної фотожурналістики.

У публікації здійснено короткий огляд джерельної бази з проблематики дослідження. Розглянуто основні визначення й характерні особливості новинарної фотографії як одного з головних інформаційних жанрів сучасної зображальної журналістики. Наголошено, що сучасні фотожурналісти мають не лише орієнтуватися в жанрах фотожурналістики, а й уміти використовувати їх у повсякденній практиці. Наведено погляди теоретиків фотожурналістики на сучасний стан новинарної фотографії та подано рекомендації фотожурналістів-практиків і працівників інформаційних агентств щодо основних вимог до створення світлин у цьому жанрі.

Розглянуто процес створення новинарних фотографій та їхнє використання у сучасних періодичних виданнях. Наголошено на критеріях якості таких світлин та їхньому місці в візуальному супроводі інформаційного тексту.

У висновках подано рекомендації щодо підготовки фотожурналістів, які мають намір працювати в жанрі новинарної фотографії.

Ключові слова: фотожурналістика, новинарна фотографія, засоби масової інформації, теорія жанрів, візуалізація, професійна практика, документальність.

Постановка проблеми. Одне із завдань сучасних засобів масової інформації – оперативно, вчасно й достовірно реагувати на запити аудиторії, належним чином інформуючи її про події, факти та явища. Періодичні друковані видання не можуть змагатися з Інтернет-виданнями, телевізійними каналами та радіостанціями у швидкості поширення інформації, через що змушені використовувати нові методи й засоби для привернення уваги потенційних читачів. Тому «візуальна атракція стає вагомим складником стратегії просування продукту, та, власне, концепції, структури й змісту часопису» [3; с. 37].

В умовах неймовірно стрімкого темпу життя, за відсутності вільного часу людське мислення набуло характеру кліповості. Основною вимогою до текстів задля їхнього засвоєння стало не стільки легке читання, скільки його зорове сприйняття. Сучасний споживач періодики хоче вже не стільки читати й сприймати інформацію, скільки бачити її. Тому затримати увагу читача, змусити його прочитати той чи інший текст, можна лише за допомогою зображення. «За допомогою грамотного кадру фотограф допомагає читачеві (глядачеві) сформувати цілісну картину довколишнього світу. Фотографія допомагає індивіду затриматися у певній миті часу, зрозуміти її, розкрити невідомий раніше зміст» [11; с. 194].

Візуальний контент у газетах та журналах представлений різними видами й жанрами: світлинами, графіками, карикатурами, схемами, логотипами, графічним дизайном. Дослідниця В. Шевченко акцентує увагу на тому, що «ознакою сучасних періодичних і електронних видань стали матеріали з мінімальним обсягом тексту і виразним візуальним рядом» [20; с. 49]

Проте оперативні повідомлення, репортажі, звіти про події найчастіше супроводжують фотографії інформативних жанрів візуальної журналістики, зокрема новинарні фотографії – світлини, що фіксують конкретну подію в певному місці. Такі фотографії демонструють те, що відбулося насправді, через що відтворити зафіксовану на фотоплівку чи цифрову камеру сцену у вигляді постановки надзвичайно складно. Однак на практиці молоді журналісти не завжди усвідомлюють, що саме слід вважати новинарною фотографією, відтак виникає потреба більш чіткого окреслення цього жанру, виділення його видів та особливостей.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Новинарна фотографія, як один із жанрів сучасної зображальної журналістики, неодноразово ставала предметом наукових розвідок теоретиків журналістики М. Балаклицького [1], Г. Волинця [3], Н. Ворона [4], М. Ієрусалимової [9], А. Запольської [6], С. Захарова [8], Л. Ковальової [11], С. Сулейманової [16], І. Терентьєвої [17], О. Швед [18], В. Шевченко [20]. На окремих аспектах, властивостях та характеристиках цього жанру, як одного з найважливіших у роботі фоторепортера, акцентували увагу й фотографи-практики Є. Васеніна [2], М. Картер [10], Ф. Макдональд [12], Г. Нері [15].

Мета публікації полягає в тому, щоб:

- проаналізувати види та особливості новинарної фотографії як одного з жанрів сучасної зображальної журналістики;
- вказати її роль та місце на шпальтах сучасних періодичних засобів масової інформації.

Основна частина. Ще з XIX століття фотографії стали невід’ємною і навіть обов’язковою складовою друкованої періодики. Прийнято вважати, що першу в світі новинарну фотографію було зроблено в 1847 році – в одній із французьких газет було розміщено зображення чоловіка, заарештованого за якесь правопорушення. І хоча з часом ім’я та прізвище автора світлини були втрачені, його робота назавжди увійшла в історію фотожурналістики. У XX столітті існування газет та журналів уже й неможливо уявити без світлин. А XXI століття можна сміливо назвати епоєю візуалізації, у якій світлини, малюнки та графіки посідають вагоме місце як у періодичних, так і в електронних текстових виданнях. «Сучасне суспільство надає перевагу візуальному способу передачі інформації. Саме він стає ключовим для багатьох ЗМІ. Це пов’язано не тільки з обсягом отримуваної інформації, а й спрощенням сприйняття аудиторією» [9; с. 32].

За усі роки від моменту свого зародження фотожурналістика стала окремою частиною журналістики, сформувавши свою класифікацію притаманних їй жанрів. Іноді ці жанри дотичні до жанрів періодичної преси, але в окремих аспектах вони мають свої особливості, пов’язані з перевагою візуалізації над вербальними конструкціями.

За визначенням багатьох теоретиків фотожурналістики, саме новинарна фотографія є найбільш оперативною формою відображення дійсності й однією з перших була винесена в окремий жанр

візуальної журналістики. За своїми властивостями та характеристиками вона належить до інформаційних жанрів сучасної періодики.

У наш час новинарні фотографії – невід’ємна частина сучасного візуального інформаційного потоку, який відображає повсякденне життя сучасного суспільства. Однак помилково було б вважати, що такі світлини є лише фоном чи тлом, на якому відбувається подія. За словами дослідниці фотожурналістики А. Запольської: «Окремі новинарні фотографії, які були розтиражовані ЗМІ, запам’ятовуються аудиторії, займають місця серед експонатів альбомів і музейних колекцій, стають візуальними символами подій, своєрідними засічками в колективній пам’яті» [6; с. 30].

Новинарна фотографія – це не просто світлина, яка супроводжує замітку чи інформаційне повідомлення про факт, подію з повсякденного життя, а окремий жанр фотожурналістики, в якому можуть фігурувати події й люди, явища й пригоди. Дослідниця Л. Ковальова [11] вважає, що якість новинарної фотографії має задовольняти такі вимоги, як інформативність, доступність візуального викладу інформації та максимально високу швидкість передачі зображень у засоби масової інформації для їхньої подальшої публікації.

За видами теоретики фотожурналістики поділяють новинарну фотографію на *газетну* і *журнальну*. З огляду на швидкий розвиток Інтернет-видань, до цієї класифікації можна додати *онлайн-світлини*, які супроводжують новини та повідомлення.

Порівняно з іншими жанрами фотожурналістики, новинарній фотографії притаманні певні особливості: у неї інша чіткість, різкість та контрастність зображення, акцент на певних рисах. Специфіка новинарної фотографії полягає ще й у тому, що світлини такого жанру традиційно націлені на одиничний кадр. Новинарна фотографія фіксує факт чи подію в нерозгорнутому вигляді, акцентуючи увагу лиш на найголовнішому. А її автор лишень констатує й фіксує певний факт, не демонструючи свого ставлення до нього.

Працюючи в жанрі новинарної фотографії, фотожурналіст змушений швидко орієнтуватися в ситуації й ухвалювати рішення. На відміну від фоторепортажу чи фотозамальовки, в автора новинарних світлин нема вдосталь часу для побудови кадру і кількох дублів, він змушений швидко вибудовувати композицію і миттєво реагувати на зміну ситуації. Світлини у цьому жанрі актуальні в хронологічному порядку свого створення, вони максимально достовірно передають подію чи факт та інформують аудиторію про суть того, що відбувається. Новинарній фотографії притаманна певна авторська нейтральність і велика інформаційна насиченість. Новини, як правило, акцентують увагу на тому, що вже відбулося, а тому вони мають супроводжуватися зрозумілими без додаткового опису фотографіями. До того ж, «надаючи повну та об’єктивну інформацію, журналіст [зокрема й фотокореспондент – авт.] повинен розуміти можливі наслідки матеріалу, який він подає; тобто, він, з одного боку, зобов’язаний інформувати суспільство, а з іншого – несе відповідальність за те, до чого може призвести представлена ним інформація» [5; с. 69].

Новинарна фотографія, за твердженням італійського фотографа Грації Нері – це «щоденна зйомка поточних подій місцевого чи міжнародного масштабу» [15], і вона присутня в усіх без винятку газетах та журналах. При цьому матеріали, які можна зарахувати до міжнародних подій, на світовий ринок постачають такі агентства, як Reuters, AP і AFP, звідки вони потрапляють зокрема й на шпальти українських газет. А в масштабах України такий візуальний контент постачають інформагентства УНІАН, Укрінформ та інші. Ці світові та українські агентства є лідерами за виробництвом новинарних фотографій, оскільки в них працюють сотні штатних і позаштатних професійних фотографів, авторитет і досвід роботи яких – незаперечні. Дослідниця А. Запольская [7] констатує, що інформагентства є чи не єдиними інстанціями, які можуть перевірити достовірність світлин та виявити фальсифікат (фотомонтаж) і постановку. Такий аналіз вимагає наявності спеціального обладнання і певних комп’ютерних програм, які великі агентства можуть собі дозволити, а редакції газет та журналів – не завжди.

Проте у повсякденному житті не завжди є можливість використати світлини перелічених вище агентств. Події локального масштабу не завжди перебувають в центрі уваги визнаних

майстрів фотожурналістики. І регіональним засобам масової інформації доводиться використовувати «підручний матеріал» – новинарні фотографії, зроблені очевидцями подій чи журналістами редакцій, яких скерували на місце події для збору інформації.

Отже, локальні новини та їх візуальний супровід – це прерогатива місцевих фотокореспондентів чи навіть фотоаматорів. Треба визнати, що в цьому секторі поява цифрових фотокамер дуже швидко і дуже серйозно змінила ситуацію, адже робота з новинами – прекрасна школа для фотожурналіста. Щоденна необхідність фотографувати найрізноманітніші сюжети – від кримінальних подій і політичних заходів до подій світового масштабу – дає фотографу чудову можливість проявити швидкість реакції у побудові композиції кадру, використання найдієвішої, найдоцільнішої точки зйомки і методу зйомки, а це вміння навряд чи розвинеться у того, хто ніколи не працював з новинами.

З іншого боку, простота використання цифрової фототехніки, фотокамер у смартфонах та мобільних телефонах занадто спрощує підхід до виготовлення якісних знімків. На перший план виходить швидкість та оперативність. Як наслідок, деякі редакції відмовляються від послуг фотографів, мотивуючи це тим, що знімок з місця події може зробити й репортер, який писатиме про те, що зображено на фото. За словами Л. Ковальнової [11], такий підхід призводить до того, що губиться та візуальна складова, котра покликана залучити потенційну аудиторію до перегляду сторінок, а саме видання опускається до рівня середньостатистичної стрічки новин без належної візуалізації тексту. Ще категоричнішим є С. Захаров, котрий, досліджуючи проблематику фотоілюстрування новин у місцевих та регіональних виданнях, констатує: «У редакційних колективах регіональних ЗМІ не вистачає кваліфікованих фахівців (що часто зумовлено низькою заробітною платнею), а публікації, зосереджені на місцевому, не багатому на яскраві та вагомні події життя, мають досить однобокий вигляд. Звідси дуже нерівне, неоднозначне фото ілюстрування навіть у межах одного видання й шаблонне, спрощене використання художньо-виражальних засобів фотографії, жанрових форм фотожурналістики» [8; с.70].

Доволі часто новинарна фотографія супроводжує інформацію про катастрофи, трагедії, стихійні лиха і природні катаклізми. Передбачити такі події фактично неможливо, відтак жодна редакція заздалегідь не може відрядити фотографа чи фоторепортера на місце такої події й забезпечити йому умови для якісної роботи. Якщо фотожурналіста й скеровують на таку подію, то чимало часу тратиться на дорогу, а ситуація на місці події може кардинально змінюватися щохвилини і навіть щосекунди. У таких випадках редакції видань часто вдаються до використання ілюстративного матеріалу, відзнятого учасниками подій чи очевидцями. Фотокамери мобільних телефонів чи смартфонів дозволяють зафіксувати навіть унікальні документальні кадри. Однак такі знімки, як правило, мають низьку якість і не відповідають вимогам фотожурналістики. І тут уже дилема постає перед редакціями видань: чи варто публікувати такий неякісний контент, чи дочекатися якісних світлин від професійних фотожурналістів? У сучасному динамічному інформаційному світі часто роблять вибір на користь першого варіанту.

За оперативністю конкурувати з очевидцями події сьогодні не може жоден фотожурналіст, якщо лише випадково не опиниться в потрібному місці у потрібний час, а от за рівнем художньої майстерності, умінням компоувати кадр – цілком. Відтак новинарна і подієва журналістика майже повністю перейшла у поле діяльності аматорів, а професійним фотографам залишається можливість дивувати аудиторію художнім рівнем. За таких обставин знижується рівень фотожурналістики загалом. Новинарні фотографії стають одноманітними, шаблонними, передбачуваними й малозмістовними. Нинішній процес суцільного фотографування і відбору «кращих» кадрів призводить до того, що друковані видання заповнені однотипними конвєсрними знімками, за якими не завжди роботу професійного фотографа відрізниш від руки початківця. Як стверджують редактори платформи Reuters Method: «ЗМІ передрукуюють матеріали один в одного, не докопуючись до першоджерела. В результаті поширюється маса фейкових новин, причому не лише у соцмережах, а й у потужних новинарних ЗМІ» [14].

Окрім того, фотожурналіст-професіонал «намагається створити візуальне повідомлення, яке найповніше розкриває специфіку і зміст конкретної події, ситуації, особи, теми» [1; с. 43], тоді як фотограф-аматор просто фіксує те, що бачить, чи те, що потрапляє в кадр.

Окремі редакції відмовляються від світлин, зроблених підручними засобами очевидцями подій, але, щоб зекономити на оплаті праці фотокореспондента, купують цифрову фототехніку і видають її будь-якому штатному журналісту, який вирушає на пошуки інформації, мотивуючи це тим, що, описуючи подію, явище чи особу, він сам і відзніме світлини, необхідні для свого майбутнього матеріалу. Але журналіст, який створює хороші тексти, не завжди є талановитим фотографом, до того ж поєднання двох спеціалізацій може негативно позначитися на якості майбутньої публікації. Тому, перед тим як брати до рук фотоапарат, варто задуматися над словами одного з найвідоміших фотографів минулого століття Ю. Сміта, котрий наголошував: «Фотограф повинен нести відповідальність за свою роботу та її результати. Фотожурналістика, охоплюючи величезні маси читачів за допомогою видань, здійснює набагато більший вплив на формування громадської думки, аніж інші види фотографії» [12]. А дослідниця З. Галаджун констатує, що саме «інформована публіка є ключовою умовою демократії» [5; с. 69].

Важливе місце в оформленні газет і журналів відіграє не лише якість новинарної фотографії, а й те, як вона буде заверстана у текст. Як стверджує М. Картер: «використання фотографій може і поліпшити, й погіршити оформлення газети. Те, як газета розташовує фотографії, особливо на першій шпальті, є яскравим показником розуміння принципів дизайну газети» [10; с. 125].

Ми уже зупинялися на тому, що публікувати треба тільки якісні фотографії. Але змушені констатувати, що чимало українських періодичних видань використовують в оформленні сторінок світлини далеко не найкращої якості. Найпоширеніша причина такого добору полягає в тому, що або нема інших фото, які б проілюстрували публікацію, або заздалегідь планувалося використати знімок з певною публікацією, але подано фотографію не найвищої якості. Іноді трапляються ситуації, коли погана фотографія – це краще, ніж її відсутність, але такі моменти повинні траплятися нечасто. У будь-якому випадку, читач повинен розуміти, що відбувається в кадрі.

Поряд з інформаційним повідомленням чи вагомою новиною бажано публікувати фотографію, яка відображає дію. Світлина такого гатунку майже завжди виглядає переконливіше. Фото, на якому зображено пожежника у стійці «струнко» поряд із пожежною машиною, завжди програватиме тому кадрові, де відзнято динаміку боротьби вогнеборців із пожежею.

Світлина, як елемент оформлення газетної чи журнальної шпальти, має домінувати на сторінці. Під час макетування шпальти необхідно враховувати, що саме світлина мала б привернути увагу потенційного читача і змусити прочитати заголовок та зробити вибір на користь придбання примірника. З огляду на це бажано подавати світлину у максимальному розмірі.

При доборі ілюстративного матеріалу для газетних чи журнальних шпальт важливу роль відіграє уміле кадрування фотографії. Вдало скадрувавши знімок, іноді навіть посередню фотографію можна перетворити на хорошу. Для цього необхідно відшукати найважливішу частину знімка, виділити саме дію на ньому, усунути все зайве, особливо невиправдані «порожні» простори, які не несуть жодного інформаційного контексту.

Важливим атрибутом оформлення газет та журналів є визначення «напряму» фотографії. У більшості випадків обличчя людей на світлинах дивляться праворуч чи ліворуч. Якщо це фотографія, що показує дію, то вона має визначений напрям, якщо це портрет чи «знімок голови», тоді очі чи плечі визначатимуть напрям знімка. З'ясувавши цей напрям, необхідно створювати макет сторінки так, щоб фотографії «дивились» на сторінку, а не «випадали» з неї. Вони також повинні бути направлені на текст, який супроводжують, а не з нього.

Світлини треба заверстувати так, щоб вони не розбивали «плинність» тексту. Тобто, вони не мали б розбивати колонки і бути розміщені посередині сторінки. Теоретики газетного дизайну стверджують, що ідеальне місце для фотографії – вгорі, над заголовком або під ним. Такі знімки привертають максимум уваги.

Давати підпис під кожною світлиною – це не просто правило хорошого тону. І такий підпис має бути саме під фотографією, а не на звороті чи чорним текстом на сірому фоні кадру (білим на кольоровому). Це пояснюється тим, що фотографія – не декоративний, а змістовий елемент. Тому, ставити підпис на фотографії – це те саме, що ставити один текст на інший. Деякі періодичні видання взагалі дозволяють собі не підписувати фотографій. Але якщо пояснювального тексту нема, то читач не знає, що ж відбувається на фото, ким є зображена особа. У такому випадку він не стане вишукувати у тексті місце, де це пояснюється, і може взагалі не читати такого тексту. Як стверджує науковець М. Балаклицький, «у серйозних виданнях редактори виходять з тези про рівноправність зображення із текстом у журналістському повідомленні. Новинарні фото ніколи не публікують без супровідного тексту. І що якісніше видання, то більше пояснювального тексту до фотографій воно подає» [1; с. 42].

Висновки. Візуалізація інформації стає закономірним явищем розвитку та трансформації сучасних масмедіа. Важливість візуального контенту, який супроводжував би журналістські тексти, видавці газет та журналів усвідомили одразу ж після винаходу фотографії. І сьогодні жодне періодичне видання (цю традицію перейняли й Інтернет-ЗМІ) не відмовляється від використання світлин при оформленні шпальт та сторінок. Фотографія стає одним із важливих атрибутів у ретрансляції новин від засобу масової інформації до аудиторії. Новинарна фотографія у сучасній зображальній журналістиці залишається одним із головних жанрів передовсім тому, що поряд із інформативністю, достовірністю та документальністю дозволяє наочно показати найдрібніші деталі.

Щоденна практика в жанрі новинарної журналістики – це надзвичайно цінний досвід для будь-якого фотожурналіста. Необхідність щоденно фіксувати на фотокамеру різноманітні події з політичного, економічного, культурного, спортивного, соціального життя надає фотожурналістам змогу навчитися швидко й якісно створювати світлини та вибудовувати композицію. До того ж, робота в жанрі новинарної фотографії дозволяє автору постійно перебувати в центрі подій, бути свідком цікавих і неординарних ситуацій з повсякденного життя і здобувати професійний досвід.

На сучасному етапі розвитку інформаційних технологій та технічних пристроїв фотожурналіст повинен відгукуватися на виклики, які постають перед ним. Окрім постійного вдосконалення своїх професійних навичок і набуття досвіду, він має стежити ще й за новими розробками в царині зображувальної техніки та комп'ютерними програмами з опрацювання фотографій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балаклицький М. Зображальна журналістика : навч.-метод. посіб. / М. Балаклицький. Харків, 2019. 84 с.
2. Васенина Е. Фотограф – это историк [Электронный ресурс] / Е. Васенина. Режим доступа : <http://www1.photographer.ru/magazine/article.htm?rubrika=64&id=610>.
3. Волинець Г. Еволюція візуально-зображальних жанрів у тижневику «Корреспондент» / Г. Волинець // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2018. Ч. 4. С. 37–45.
4. Ворон Н. Жанры фотожурналистики : учеб. пособ. для вузов по специальности «Журналистика» / Н. Ворон. М., 2012. 145 с.
5. Галаджун З. До питання про поняття та види соціальної відповідальності мас-медіа / З. Галаджун // Телевізійна й радіожурналистика. Львів, 2017. Вип. 16. С. 68–74.
6. Запольская А. Производство новостной фотографии: аналитические ресурсы социальных наук / А. Запольская // Вестник СамГУ. 2014. № 5. С. 30–34.
7. Запольская А. Теоретико-методологические подходы к исследованию фотожурналистики как практики производства фотографий / А. Запольская // Вестник Волгоградского гос. ун-та. Сер 7, Филос. 2016. № 1. С. 82–94.
8. Захаров С. Тенденции и проблематика фотоиллюстрирования местных периодических изданий / С. Захаров // Журналистский ежегодник. 2012. № 1. С. 70–72.

9. Иерусалимова М. Фотоиллюстрации в новостных материалах Интернет-СМИ /М. Иерусалимова // Медиасреда. 2020. № 17. С. 32–37.
10. Картер М. Современный дизайн газет /М. Картер. М., 1998. 125 с.
11. Ковалева Л. Место и роль фотоизображений в современных методах передачи информации / Л. Ковалева // Знак: проблемное поле медиаобразования. 2017. № 3 (25). С. 193–197.
12. Макдональд Ф. Фотожурналистика: правда чи обман? [Електронний ресурс] / Ф. Макдональд. Режим доступу : https://www.bbc.com/ukrainian/vert_cul/2015/07/150709_vert_cul_altered_images_journalism_vp.
13. Максимович М. Дослідження фотожурналистики / М. Максимович // Телевізійна й радіожурналистика. Львів, 2012. Вип. 11. С. 40–45.
14. Ми пишаємося тим, що ми робимо [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://www.globallogic.com/ua/work/reuters/>.
15. Нери Г. Фотожурналистика сегодня / Г. Нери // Фотограф. 2003. 8 июня.
16. Сулейманова С. Тенденции визуализации информации в дизайне печатных медиа Узбекистана / С. Сулейманова // Вестн. Челяб. гос. ун-та. Сер. Филология. Искусствоведение. 2013. С. 183–188.
17. Терентьева И. Фототекст: раскрытие или конструирование реальности? / И. Терентьева // Вестник НГТУ им. Р.Е. Алексеева. Серия: Управление в социальных системах. Коммуникативные технологии. 2014. № 3. С. 16–21.
18. Швед О. Інфографіка як засіб візуальної комунікації в сучасній журналістиці / О. Швед // Гуманітарна освіта в технічних вищих навчальних закладах : зб. наук. праць. Київ : Університет «Україна», 2014. Вип. 30. С. 305–313.
19. Шевченко В. Графічна організація друкованого тексту та його художня інтерпретація засобами складання /В. Шевченко // Наукові записки Інституту журналістики. 2001. Т. 2. С. 53–69.
20. Шевченко В. Визуальная история как новый вид журналистского сообщения (на примере украинских журналов) / В. Шевченко // Журналистский ежегодник. 2013. № 2. С. 49–52.

REFERENCES

1. Balaklytsky M. Image journalism. Educational and methodical manual. Kharkiv, 2019. 84 p.
2. Vasenyina E. Photographer is a historian [Electronic resource]. Access mode: <http://www1.photographer.ru/magazine/article.htm?Rubrika=64&id=610>.
3. Volynets H. Evolution of visual and pictorial genres in the weekly «Correspondent». State and Regions. Series: Social Communications, 2018. Part 4. P. 37–45.
4. Voron N. Genres of photojournalism: uch. allowance. For universities majoring in «Journalism». М., 2012. 145 p.
5. Haladzhu Z. On the concept and types of social responsibility of the media / Z. Galadzhun // Television and radio journalism. Lviv, 2017. Issue 16. P. 68–74.
6. Zapolskaya A. Production of news photography: analytical resources of social sciences. Bulletin SamGU, 2014. No. 5. P. 30–34.
7. Zapolskaya A. Theoretical and methodological approaches to the study of photojournalism as a practice of photo production / A. Zapolskaya // Bulletin of the Volgograd State University. un-ta. Ser 7, Philos, 2016. No. 1. P. 82–94.
8. Zakharov S. Tendencies and issues of photo illustration of local periodicals. Journalistic Yearbook, 2012. No. 1. P. 70–72.
9. Yerusalyimova M. Photo illustrations in news materials of the Internet media. Media environment, 2020. No. 17. P. 32–37.
10. Karter M. Modern newspaper design. М., 1998. 125 p.
11. Kovaleva L. The place and role of photo images in modern methods of information transfer. Sign: the problem field of media education, 2017. No. 3 (25). P. 193–197.
12. Makdonald F. Photojournalism: truth or deception? [Electronic resource]. Access mode: https://www.bbc.com/ukrainian/vert_cul/2015/07/150709_vert_cul_altered_images_journalism_vp.
13. Maksymovych M. Research of photojournalism. Television and radio journalism. Lviv, 2012. Iss. 11. P. 40–45.
14. We are proud of what we do [Electronic resource]. Access mode: <https://www.globallogic.com/ua/work/reuters/>.
15. Nery H. Photojournalism today. Photographer. 2003. June 8.

16. Suleymanova S. Tendencies of information visualization in the design of print media in Uzbekistan. Vestn. Chelyabinsk. state un-ta. Ser. Philology. Art history, 2013. P. 183–188.
17. Terenteva Y. Phototext: the disclosure or construction of reality? Bulletin of NGTU. Management in social systems. Communicative technologists, 2014. No. 3. P. 16–21.
18. Shved O. Infographics as a means of visual communication in modern journalism. Humanitarian education in technical higher educational institutions: collection. Science. wash. Kyiv, University «Ukraine», 2014. Iss. 30. P. 305–313.
19. Shevchenko V. Graphic organization of printed text and its artistic interpretation by means of compilation. Scientific Notes of the Institute of Journalism, 2001. Iss. 2. P. 53–69.
20. Shevchenko V. Visual history as a new type of journalistic communication (on the example of Ukrainian magazines). Journalist's yearbook, 2013. No. 2. P. 49–52.

Myroslav Maksymovich

NEWS PHOTOGRAPHY IN MODERN PHOTOJOURNALISM: TYPES AND FEATURES

The article is about the fact that in modern mass-media photos more and more often become not only a visual background to informative, analytical or journalistic text, but as headlines attract attention of audience. Such kind of approach increases quality requirements of illustrative material in modern periodicals because popularity of texts which are published in newspapers and magazines depends on that. Some separate photos might become a kind of visual factage which does not need any verbal explanation.

A lot of attention is paid to the role, purpose and features of photos for news as a genre of modern photojournalism.

A short review of sources of research issues is made in the article. The author has considered the main definitions and features of news photography as one of the main informative genres of modern pictorial journalism. It is accented on the fact that modern photojournalists have to orientate not only in genres of photojournalism but also to be able to use them in everyday practice. Here you can find views of photojournalism theorists on the condition of news photography. In the article are given recommendations of photojournalists practitioners and workers of information agencies on the main requirements of producing photos in this genre.

In the article process of producing news photos and their use in modern periodical publications are considered. The author emphasizes on the quality of such pictures and their place in visual accompaniment of informative text.

In the summary are given recommendations on preparation of photojournalists who are going to work in the genre of news photography.

Key words: photojournalism, news photography, mass-media, theory of genres, visualization, professional practice, documentality.